ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

9. února 2006 *

Ve spojených věcech C-226/04 a C-228/04,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Itálie) rozhodnutími ze dne 22. dubna 2004, došlými Soudnímu dvoru dne 2. června 2004, v řízeních

La Cascina Soc. coop. arl,

Zilch Srl (C-226/04)

proti

Ministero della Difesa,

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

* Jednací jazyk: italština.

Pedus Service,

Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR),

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

a

Consorzio G.f.M. (C-228/04)

proti

Ministero della Difesa,

La Cascina Soc. coop. arl,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts a E. Juhász (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. června 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za La Cascina Soc. coop. arl a Zilch Srl D. Grossim, G. Romano-Cesareem a D. Cusmanem, avvocati,

— za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s D. Del Gaizo, avvocato dello Stato,

— za rakouskou vládu M. Fruhmannem, jako zmocněncem,

— za Komisi Evropských společenství A. Aresuem a K. Wiednerem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu čl. 29 prvního pododstavce písm. e) a f) směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322, dále jen „směrnice").

2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi společnostmi La Cascina Soc. Coop. Arl (dále jen „La Cascina") a Zilch Srl (dále jen „Zilch"), jakož i consorzio G.f.M. (dále jen „G.f.M.") a italskými ministerstvy obrany a hospodářství a financí jako zadavateli ohledně jednak vyloučení těchto podniků z účasti na řízení o veřejné zakázce na služby, a jednak souladu s článkem 29 směrnice odpovídajícího ustanovení italských právních předpisů, které zajišťuje provedení této směrnice do vnitrostátního práva.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Z druhého a třetího bodu odůvodnění směrnice vyplývá, že byla přijata v rámci opatření „vedoucích k postupnému zavedení vnitřního trhu veřejných zakázek na služby".

4 Dvacátý bod odůvodnění směrnice stanoví, že „[...] vzhledem k tomu, že pro zamezení praktik, které omezují hospodářskou soutěž jako takovou a zejména účast příslušníků jiných členských států na zakázkách, je nezbytné zlepšit přístup poskytovatelů služeb k zadávání zakázek".

5 V duchu otevření veřejných zakázek co nejširší hospodářské soutěži stanoví čl. 13 odst. 5 směrnice v oblasti organizace veřejných soutěží, že „[v] každém případě musí být počet vyzvaných zájemců dostatečný, aby zajistil skutečnou soutěž". Stejně tak, co se týče omezených řízení, čl. 27 odst. 2 druhý pododstavec této směrnice stanoví, že „[v] každém případě musí být počet zájemců vyzvaných k účasti dostatečný, aby zajistil skutečnou soutěž".

6 Článek 29 nacházející se v kapitole 2 hlavy VI směrnice nazvaný „Kvalitativní kritéria výběru" stanoví:

„Z účasti v soutěži o veřejnou zakázku může být vyloučen kterýkoliv poskytovatel služeb:

a) na nějž byl prohlášen konkurz nebo je v likvidaci, jehož podnikání podléhá soudní správě nebo je podle vnitrostátních právních předpisů v podobné situaci;

b) který je jako dlužník účastníkem řízení o prohlášení konkurzu, řízení o návrhu na zrušení, řízení o uvalení soudní správy, řízení o návrhu na povolení vyrovnání nebo se podle vnitrostátních právních předpisů nachází v podobném řízení;

c) který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin související s jeho podnikáním;

d) který se dopustil vážného profesního pochybení, které bylo zadavatelem prokazatelně zjištěno;

e) který nesplnil povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení podle právních předpisů státu, v němž je usazen, nebo podle právních předpisů státu zadavatele;

f) který nesplnil povinnosti vztahující se k placení daní a poplatků podle právních předpisů státu, v němž je usazen, nebo podle právních předpisů státu zadavatele;

g) který se dopustil vážného zkreslení při poskytování informací, které mohou být podle této kapitoly požadovány.

Pokud zadavatel vyžaduje od poskytovatele služeb důkaz, že se na něj nevztahuje žádný z případů uvedených v písmenech a), b), c), e) nebo f), přijme jako dostatečný důkaz:

— [...]

— pro písmena e) a f) osvědčení vydané příslušným orgánem v daném členském státě.

[...]

Členské státy určí ve lhůtě stanovené v článku 44 orgány a jiné subjekty oprávněné vydávat tyto doklady nebo osvědčení a neprodleně o tom informují ostatní členské státy a Komisi."

Vnitrostátní právní úprava

7 Směrnice byla do italského práva provedena legislativním dekretem č. 157 ze dne 17. března 1995 (GURI č. 104 ze dne 6. května 1995, dále jen „dekret č. 157/1995").

8 Článek 12 písm. d) a e) tohoto dekretu, tak jak byl nahrazen článkem 10 legislativního dekretu č. 65 ze dne 25. února 2000 (GURI č. 70 ze dne 24. března 2000, dále jen „článek 12 dekretu č. 157/1995"), který zajišťuje provedení článku 29 směrnice do vnitrostátního práva, stanoví:

„[...] z účasti v soutěži o veřejné zakázky jsou vyloučeni zájemci:

kteří neplní povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální pojištění ve prospěch zaměstnanců podle italských právních předpisů nebo předpisů státu, v němž jsou usazeni;

kteří neplní povinnosti vztahující se k placení poplatků a daní podle italských právních předpisů nebo předpisů státu, v němž jsou usazeni."

Spory v původním řízení a předběžné otázky

9 Italské ministerstvo obrany v prosinci 2002 po dohodě s ministerstvem hospodářství a financí zveřejnilo v Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana, jakož i v *Úředním věstníku Evropských společenství* vyhlášení urychleného omezeného nabídkového řízení na zadání zakázky na restaurační služby útvarů a oddělení ministerstva obrany detašovaných na vnitrostátním území. Lhůta pro přijetí žádostí o účast byla stanovena na 15. ledna 2003 a lhůta pro přijetí nabídek na 3. března 2003.

10 Toto nabídkové řízení bylo rozděleno na šestnáct položek. Pro každou z nich byla stanovena rozdílná roční odměna, jakož i konkrétní oblast provádění zakázky a souhrn zvláštních služeb, které mají být poskytnuty.

11 Na toto vyhlášení nabídkového řízení odpověděly mezi jinými La Cascina a Zilch, v rámci časově omezeného sdružení podniků, na většinu ze šestnácti stanovených položek, jakož i G.f.M. pouze pro položku č. 7.

12 Dne 4. prosince 2003 rozhodl zadavatel vyloučit z řízení La Cascina a G.f.M. z důvodu, že neplní povinnosti v oblasti placení příspěvků na sociální zabezpečení ve prospěch zaměstnanců, jakož i Zilch z důvodu, že neplní povinnosti vztahující se k placení daní.

13 Tři uvedené subjekty navrhovaly před předkládajícím soudem zrušení tohoto rozhodnutí. Zvláště La Cascina a G.f.M. uplatňovaly, že příspěvky na sociální zabezpečení byly zaplaceny *a posteriori*. Zilch tvrdila, že část požadované daně byla předmětem daňové úlevy a že co se týče druhé části dlužné daně, byla předmětem „daňové amnestie" podle opatření přijatého vnitrostátním zákonodárcem v roce 2002, na jehož základě jí bylo povoleno uskutečnit placení ve splátkách.

14 Zadavatel naopak tvrdil, že zaplacení a *posteriori* neznamenalo, že žalující podniky ke dni uplynutí lhůty k předložení žádosti o účast v nabídkovém řízení, tedy ke dni 15. ledna 2003, své povinnosti splnily.

15 Předkládající soud konstatuje rozdíl ve formulaci článku 29 směrnice a článku 12 dekretu č. 157/1995. Zatímco tedy ustanovení Společenství stanoví možnost vyloučení z účasti v soutěži o veřejnou zakázku poskytovatele služeb, „který nesplnil" své povinnosti, vnitrostátní ustanovení vylučuje toho, „který neplní" své povinnosti.

16 Tento soud si tedy klade otázku, zda vnitrostátní ustanovení, které je předmětem věci v původním řízení, není permisivnější a neponechává širší prostor vnitrostátním orgánům, a odkazuje v tomto ohledu na výkladové odlišnosti, které se objevily v rozhodnutích vydaných v této oblasti italskými soudy. Některé z těchto soudů totiž přijímají splnění povinností *a posteriori*, tedy po lhůtě k podání žádosti o účast v nabídkovém řízení, ve dvou typech situací:

— pokud dotčené osoby zpochybnily opodstatněnost svých povinností před příslušnými správními nebo soudními orgány,

— pokud se dotčených osob, které skutečně nesplnily své povinnosti, týkala opatření o úlevách poskytnutých státem, který jim umožnil splnit a *posteriori* své povinnosti v daňové oblasti nebo v oblasti sociálního zabezpečení, nebo daňová amnestie.

17 Vzhledem k tomu, že takový výklad by mohl vést k nerovnému zacházení s poskytovateli služeb, jakož i k ochromení postupu řízení zadání zakázky, Tribunale amministrativo regionale del Lazio se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„[T]áže se Soudního dvora:

1) zda výše uvedená ustanovení dotčené směrnice musí být vykládána v tom smyslu, že pokud zákonodárce použije slova ‚nesplnil povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení podle právních předpisů státu, v němž je usazen, nebo podle právních předpisů státu zadavatele', a ‚který nesplnil povinnosti vztahující se k placení daní a poplatků podle právních předpisů státu, v němž je usazen, nebo podle právních předpisů státu zadavatele', má na mysli pouze okolnost – s vyloučením jakéhokoliv jiného případu – kdy podnik splnil – ke dni uplynutí lhůty pro předložení žádosti o účast v nabídkovém řízení (nebo každopádně před zadáním zakázky [...]) – uvedené povinnosti tím, že uskutečnil platbu v plném rozsahu a bez odkladu;

2) zda v důsledku toho italské vnitrostátní ustanovení, které je provádí [tedy čl. 12 písm. d) a e) legislativního dekretu č. 157 ze dne 17. března 1995] – tam, kde oproti výše uvedenému ustanovení Společenství umožňuje vyloučit z veřejných

zakázek podniky, které ‚neplní povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení ve prospěch zaměstnanců podle italských právních předpisů nebo podle právních předpisů státu, v němž jsou usazeni', a kteří ‚neplní povinnosti vztahující se k placení poplatků a daní podle italských právních předpisů nebo podle předpisů státu, v němž jsou usazeni' – musí být vykládáno pouze s ohledem na nerespektování – ověřitelné k výše uvedenému datu (lhůta k předložení žádostí o účast; nebo okamžik, který bezprostředně předchází zadání, byť i předběžnému, zakázky) – těchto povinností, s vyloučením jakékoli možnosti pozdějšího ‚splnění';

3) nebo zda naopak (v případě, že by ve světle toho, co bylo uvedeno v bodě 2 výše, mělo být vnitrostátní ustanovení považováno za odchylující se od odůvodnění a cíle ustanovení Společenství) může být ve světle povinností, které má v rámci provedení právních předpisů Společenství, obsažených v dotčené směrnici chápáno, že je vnitrostátnímu zákonodárci umožněno stanovit případy, ve kterých by k soutěži o veřejné zakázky byli připuštěni podniky, které, přestože ke dni uplynutí lhůty pro účast na uvedených zakázkách ‚neplní' povinnosti, by prokázaly, že mohou své povinnosti splnit (a že za tímto účelem podnikly skutečné kroky) před zadáním zakázky;

4) a konečně pro případ, že by výklad uvedený v bodě 3 měl být považován za možný – a že by v důsledku toho bylo považováno za možné zavést flexibilnější ustanovení vzhledem ke striktnějšímu přijetí výrazu použitého zákonodárcem Společenství, tedy ‚splnit povinnosti' – zda toto ustanovení není v rozporu se základními zásadami Společenství, jako je rovné zacházení pro všechny občany Unie nebo – co se týče pouze veřejných zakázek – záruky ‚*par condicio*' ve prospěch všech podniků, které žádají o účast v soutěži o tyto veřejné zakázky."

K předběžným otázkám

18 Úvodem je třeba uvést, že v souladu s ustanoveními Hlavy II směrnice se její ustanovení použijí podle kategorie dotčených služeb. Tato kategorizace, která však vyžaduje posouzení skutečností, je v pravomoci předkládajícího soudu; Soudní dvůr tedy vyloží ustanovení směrnice, na která se odvolává žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Z této žádosti krom toho vyplývá, že se týká omezeného řízení ve smyslu směrnice.

19 Těmito otázkami se tedy předkládající soud v podstatě zaprvé táže, zda čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které odkazuje na situaci poskytovatele služeb, který „neplní povinnosti", sociální nebo daňové. Zadruhé se táže na okamžik, ke kterému musí poskytovatel služeb poskytnout důkaz splnění uvedených povinností. Zatřetí se táže, zda poskytovatel služeb, který je buď v prodlení s placením svých příspěvků na sociální zabezpečení nebo svých daní, anebo mu příslušné orgány umožnily placení těchto příspěvků nebo daní ve splátkách, anebo podal žalobu ke správnímu nebo soudnímu orgánu směřující ke zpochybnění existence nebo částky svých povinností sociálního zabezpečení nebo svých daňových povinností, musí či nemusí být považován za nesplnivšího povinnosti vztahující se k sociálnímu zabezpečení nebo placení daní ve smyslu čl. 29 prvního pododstavce, písm. e) a f) směrnice.

20 Aby bylo možno na tyto otázky užitečně odpovědět, je třeba nejprve uvést, že předmětem směrnic Společenství týkajících se veřejných zakázek je koordinace vnitrostátních postupů v této oblasti. Co se konkrétněji týče veřejných zakázek na služby, třetí bod odůvodnění směrnice stanoví, že cíle stanovené v prvním a druhém bodě odůvodnění „[...] vyžadují koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby".

21 V tomto kontextu koordinace článek 29 směrnice stanoví sedm důvodů vyloučení zájemců z účasti v soutěži o veřejnou zakázku, které se vztahují k profesionální bezúhonnosti, jejich solventnosti nebo důvěryhodnosti. Toto ustanovení ponechává použití všech těchto případů vyloučení na posouzení členských států, jak o tom svědčí výraz „z účasti v soutěži o veřejnou zakázku může být vyloučen [...]", který je uveden na začátku uvedeného ustanovení a v písmenech e) a f) výslovně odkazuje na ustanovení vnitrostátních právních předpisů.

22 Jak tedy relevantně uvedla Komise Evropských společenství, dotčené ustanovení samo stanoví jediná omezení možnosti členských států v tom smyslu, že členské státy nemohou stanovit jiné důvody vyloučení, než ty, které jsou v tomto ustanovení uvedeny. Tato možnost členských států je omezena rovněž obecnými zásadami transparentnosti a rovného zacházení (viz zejména rozsudek ze dne 12. prosince 2002, Universale-Bau a další, C-470/99, Recueil, s. I-11617, body 91 a 92, jakož i rozsudek ze dne 16. října 2003, Traunfellner, C-421/01, Recueil, s. I-11941, bod 29).

23 Článek 29 směrnice tedy v této oblasti nezamýšlí jednotné používání důvodů vyloučení v něm uvedených na úrovni Společenství v rozsahu, v němž členské státy mají možnost vůbec nepoužít tyto důvody vyloučení zvolením co nejširší možné účasti v zadávacích řízeních nebo je začlenit do vnitrostátních právních předpisů se stupněm přísnosti, který se může lišit případ od případu v závislosti na právních, ekonomických a sociálních okolnostech převažujících na vnitrostátní úrovni. V tomto rámci mají členské státy pravomoc zmírnit nebo učinit flexibilnějšími kritéria stanovená v článku 29 směrnice.

24 Co se zaprvé týče otázky, zda čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které odkazuje na situaci poskytovatele služeb, který „neplní povinnosti", sociální nebo daňové, toto ustanovení nabízí členským státům možnost vyloučit každého zájemce, „který nesplnil své povinnosti" vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení a daní a poplatků podle vnitrostátních „právních předpisů".

25 Toto ustanovení neobsahuje definici pojmu „nesplnit své povinnosti". S ohledem na úvahy rozvinuté v bodě 23 tohoto rozsudku neměli autoři směrnice v úmyslu dát tomuto pojmu autonomní kvalifikaci Společenství, avšak za tímto účelem odkázali na vnitrostátní pravidla. Vnitrostátním pravidlům tedy přísluší upřesnit obsah a dosah dotčených povinností, jakož i podmínky jejich splnění.

26 Italský zákonodárce využil možnosti, kterou mu dává čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice tím, že vložil tyto dva důvody předmětného vyloučení do čl. 12 písm. d) a e) legislativního dekretu č. 157/1995. Předkládající soud se však zaprvé táže, zda použitím vedlejší věty „kteří neplní povinnosti [...]" není toto ustanovení permisivnější a neponechává širší prostor vnitrostátním orgánům vzhledem k vyjádření použitému v čl. 29 prvním pododstavci písm. e) a f) směrnice.

27 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak to správně uvedly dotčené osoby, které předložily vyjádření Soudnímu dvoru, výrazy „nemít splněny" povinnosti nebo „neplnit" povinnosti jsou použity oba dva bez rozdílu v různých směrnicích Společenství v oblasti veřejných zakázek. Je to například případ čl. 24 první pododstavec písm. e) a f) směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, s. 54; Zvl. vyd. 06/02, s. 163), čl. 20 odst. 1 písm. e) a f) směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky (Úř. věst. L 199, s. 1; Zvl. vyd. 06/02, s. 110) a nakonec případ čl. 45 odst. 2 písm. e) a f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07 s. 132), který vstoupil v platnost dne 31. ledna 2006. Není tedy žádný rozdíl v obsahu mezi těmito dvěma dotčenými výrazy.

28 Na základě těchto úvah je třeba zkoumat různé situace, na které odkazuje předkládající soud.

29 Vnitrostátní soudce se zadruhé táže, zda pro splnění povinností v oblasti příspěvků na sociální zabezpečení a daní nebo poplatků musí poskytovatel služeb „ke dni uplynutí lhůty pro předložení žádosti o účast v nabídkovém řízení nebo každopádně před zadáním zakázky" mít „v plném rozsahu a bez odkladu" uskutečněnu odpovídající platbu.

30 Pro vymezení okamžiku, ke kterému je třeba posoudit, zda zájemce splnil své povinnosti, je třeba konstatovat, že poněvadž čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice odkazuje za účelem zjištění obsahu pojmu „mít splněny své povinnosti" na právní předpisy členských států a zákonodárce Společenství nechtěl přistoupit k jednotnému používání tohoto článku na úrovni Společenství, je konzistentní mít za to, že tentýž odkaz na vnitrostátní ustanovení je učiněn, pokud jde o stanovení dotčeného okamžiku.

31 Vnitrostátním normám tedy přísluší vymezit okamžik, do kterého, nebo lhůtu, ve které dotčené osoby musely učinit platby odpovídající jejich povinnostem nebo, co se týče ostatních situací uvedených předkládajícím soudem, které jsou zkoumány v bodech 34 až 39 tohoto rozsudku, prokázat, že podmínky pro splnění *a posteriori* jsou splněny. Touto lhůtou může být zejména lhůta pro podání žádostí o účast v soutěži o veřejnou zakázku, den odeslání dopisu, který vyzývá k předložení nabídky, lhůta pro podání nabídek zájemců, den posouzení nabídek zadavatelem nebo dále okamžik, který bezprostředně předchází zadání zakázky.

32 Je namístě každopádně upřesnit, že zásady transparentnosti a rovného zacházení, které řídí všechny postupy při zadávání veřejných zakázek, podle kterých musí být hmotněprávní a procesněprávní podmínky týkající se účasti v soutěži o veřejnou zakázku předem jasně vymezeny, vyžadují, aby tato lhůta byla vymezena s absolutní

jistotou a zveřejněna, aby dotčené osoby mohly přesně znát omezení řízení a ujistit se o skutečnosti, že stejná omezení platí pro všechny soutěžitele. Tato lhůta může být stanovena vnitrostátními právními předpisy nebo tyto předpisy mohou tuto odpovědnost svěřit zadavatelům.

33 Má se tedy za to, že splnil své povinnosti zájemce, který ve lhůtě uvedené v bodě 31 výše uskutečnil platby v plném rozsahu vztahující se k jeho dluhům v oblasti sociálního zabezpečení a daní nebo poplatků, s výhradou případů pozdějšího zaplacení a podání žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu, o kterých je pojednáno v bodech 34 až 39 tohoto rozsudku. Pouhý začátek placení v dotčeném okamžiku nebo důkaz úmyslu zaplacení nebo také důkaz finanční kapacity platby po této lhůtě nemůže stačit, ledaže by byla porušena zásada rovného zacházení se zájemci.

34 Otázka předkládajícího soudu se zatřetí týká ve věci samé toho, zda vnitrostátní právní předpisy nebo správní praxe, které dávají poskytovatelům služeb možnost splnit *a posteriori* za účelem jejich připuštění k zadávacímu řízení na veřejnou zakázku své povinnosti v oblasti daňové a sociálního zabezpečení na základě opatření o úlevách nebo daňové amnestii přijatých daným členským státem nebo na základě dohody se správním orgánem za účelem postupného zaplacení nebo zmírnění dluhů, mohou být považovány za slučitelné s čl. 29 prvním pododstavcem písm. e) a f) směrnice.

35 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak to správně uvedl generální advokát v bodě 29 svého stanoviska, výše a splatnost částek, které jsou předmětem povinností v oblasti daňové a sociálního zabezpečení, jsou vymezeny vnitrostátním právem. Stejně tak bylo v bodě 25 výše zdůrazněno, že vnitrostátnímu právu rovněž přísluší vymezit obsah a dosah pojmu „mít splněny své povinnosti". Krom toho je rozhodná lhůta v tomto ohledu stanovena vnitrostátními právními předpisy, jak bylo uvedeno v bodě 31 tohoto rozsudku.

36 Vnitrostátní předpisy nebo správní praxe podle kterých se v případě opatření o úlevách nebo daňové amnestie, stejně jako v důsledku dohody se správním orgánem, má za to, že dotčení zájemci splnili své povinnosti za účelem svého připuštění k soutěži o veřejnou zakázku, nejsou neslučitelné s čl. 29 prvním pododstavcem písm. e) a f) směrnice za podmínky, že ve lhůtě, která je uvedena v bodě 31 tohoto rozsudku, mohou předložit důkaz, že využili opatření o úlevách nebo daňové amnestii nebo dohody se správním orgánem týkající se jejich dluhů.

37 Otázka předkládajícího soudu se nakonec týká účinků, které má podání žaloby zájemcem ke správnímu nebo soudnímu orgánu, na zjištění příslušných orgánů v oblasti daňové nebo sociálního zabezpečení vedoucí k posouzení, zda tento zájemce splnil své povinnosti za účelem svého připuštění k zadávacímu řízení.

38 Je třeba konstatovat, že odkaz čl. 29 prvního pododstavce písm. e) a f) směrnice na vnitrostátní právo je platný rovněž co se týče této otázky. Účinky podání žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu jsou nicméně úzce spojeny s výkonem a zachováním základních práv týkajících se soudní ochrany, jejíž respektování právní řád Společenství rovněž zajišťuje. Vnitrostátní právní úprava, která by zcela opomíjela účinky podání žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu na možnost účastnit se zadávacího řízení, by mohly porušit základní práva dotčených osob.

39 S ohledem na toto omezení tedy přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu, aby vymezil, zda podání žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu má účinky, které zavazují zadavatele mít za to, že dotčený zájemce splnil své povinnosti, až do okamžiku, kdy je vydáno konečné rozhodnutí za účelem jeho připuštění k zadávacímu řízení za podmínky, že taková žaloba bude podána ve lhůtě, která je uvedena v bodě 31 tohoto rozsudku.

40 Na předložené otázky je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice nebrání vnitrostátním právním předpisům nebo správní praxi, podle kterých poskytovatel služeb, který nesplnil ve lhůtě pro předložení žádosti o účast v soutěži o veřejnou zakázku své povinnosti v oblasti příspěvků na sociální zabezpečení a daní a poplatků uskutečněním odpovídající platby v plném rozsahu, může splnit své povinnosti později

— na základě daňové amnestie nebo úlevách vyhlášených státem nebo

— na základě dohody se správním orgánem za účelem postupného zaplacení nebo zmírnění dluhů nebo

— podáním žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu,

za podmínky, že ve lhůtě stanovené vnitostátními právními předpisy nebo správní praxí prokáže, že využil takových opatření nebo takové dohody nebo že podal takovou žalobu v této lhůtě.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby nebrání vnitrostátním právním předpisům nebo správní praxi, podle kterých poskytovatel služeb, který nesplnil ve lhůtě pro předložení žádosti o účast v soutěži o veřejnou zakázku své povinnosti v oblasti příspěvků na sociální zabezpečení a daní a poplatků uskutečněním odpovídající platby v plném rozsahu, může splnit své povinnosti později

— **na základě daňové amnestie nebo úlev vyhlášených státem nebo**

— **na základě dohody se správním orgánem za účelem postupného zaplacení nebo zmírnění dluhů nebo**

— **podáním žaloby ke správnímu nebo soudnímu orgánu,**

za podmínky, že ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo správní praxí prokáže, že využil takových opatření nebo takové dohody nebo že podal takovou žalobu v této lhůtě.

Podpisy.